

snart *b-t* alla aborrarna i sjön. — 2) (fig. fam. skämtv.) Se *Bortkapa*. — I begge bemärkelserna äfv. *Meta bort*. — *Bortmetande*, n. 4.

BORTMINSKA, v. a. 1. (föga brukl.) Se *Afminska*. — *Bortminskande*, n. 4. o. *Bortminskning*, f. 2.

BORTMISTA, v. a. 1. o. 2. (föga brukl.) Se *Mista*. — *Bortmistande*, n. 4. o. *Bortmistning*, f. 2.

BORTMOTA, v. a. 1. Drifva bort. Säges egentl. om boskap, men äfv. någon gång i lägre stil och föraktligt, om människor. *B. fienden ur landet*. — Äfv. *Mota bort*. — *Bortmotande*, n. 4.

BORTMULTNA, v. n. 1. (föga brukl.) Se *Förmultna*.

BORTNAGGA, v. a. 1. Se *Afnagga*. — Äfv. *Nagga bort*. — *Bortnaggande*, n. 4.

BORTNAS, adv. Säges i värdslost tal i stället för *Borta*.

BORTNEGOCIERA, bårtnegociera, v. a. 1. (handelst.) Genom negociation, underhandling afyttra. Brukas endast om köpslut i stort. — Äfv. *Negociera bort*. — *Bortnegocierande*, n. 4.

BORTNYPA, v. a. 3. (böjes som *Nypa*) Se *Afnypa*, 2. — Äfv. *Nypa bort*. — *Bortnypande*, n. 4.

BORTNÖTA, v. a. 2. Nöta någonting så, att det försvinner, kommer bort. *B. färgen på ett bord, glansen på kläde*. — Äfv. *Nöta bort*. — *Bortnötande*, n. 4. o. *Bortnötning*, f. 2.

BORTOM, prep. (bårträmm o. bårträmm.) På andra sidan om. *B. berget*. — Adv. (bårträmm) 1) På andra sidan. *Der b.* — 2) (mindre brukl.) Bortåt, ungefär. *Så b.*

BORTOVARANDE, a. 1. Som är borta, frånvarande.

BORTOVARO, f. 1. sing. Vistelse på annan ort än den, hvarom fråga är. *Under hans b. från hemmet*. — Syn. *Frånvaro*.

BORTPISKA, v. a. 1. Genom piskning fördrifva. *B. hundar. B. dammet ur en rock*. — Äfv. *Piska bort*. — *Bortpiskande*, n. 4. o. *Bortpiskning*, f. 2.

BORTPLASKA, v. a. 1. (föga brukl.) Genom plaskande i något vått göra, att det minskas, försvinner. *B. vatnet i baljan*. — Äfv. *Plaska bort*. — *Bortplaskande*, n. 4. o. *Bortplaskning*, f. 2.

BORTPLOCKA, v. a. 1. Genom plockning borttaga. — Äfv. *Plocka bort*. — *Bortplockande*, n. 4. o. *Bortplockning*, f. 2.

BORTPLOTTA, v. a. 1. (fam.) Förslösa på onyttiga, obetydliga saker. *B. sina penningar på nöjen*. — Äfv. *Plottra bort*. — Syn. Se *Förslösa*. — *Bortplottrande*, n. 4. o. *Bortplottring*, f. 2.

BORTPRACKA, v. a. 1. Se *Bortslarfa*, *Bortslösa* o. *Bortskoja*. — Äfv. *Pracka bort*. — *Bortprackande*, n. 4. o. *Bortprackning*, f. 2.

BORTPRAKTISERA, bårtrpracktisera, v. a. 1. (fam. skämtv.) Hemligen föra bort, bortsmyga. — Äfv. *Praktisera bort*. — *Bortpraktiserande*, n. 4. o. *Bortpraktisering*, f. 2.

BORTPROCESSA, bårtrprossa, v. a. 1. (föga brukl.) Genom processande förlora. — *Processa bort* säges allmännare. — *Bortprocessande*, n. 4.

BORTPUSSA, v. a. 1. (fam.) Se *Bortkyssa*. — Äfv. *Pussa bort*. — *Bortpussande*, n. 4. o. *Bortpussning*, f. 2.

BORTPUSTA, v. a. 1. (föga brukl.) Pusta på något, så att det far bort. — Äfv. *Pusta bort*. — *Bortpustande*, n. 4. o. *Bortpustning*, f. 2.

BORTRAFSA, v. a. 1. (fam.) Bortföra, undanskaffa. Säges endast om sådana saker, som kunna komma under benämningen *Rafs*; se d. o. — Äfv. *Rafs bort*. — *Bortrafande*, n. 4. o. *Bortrafning*, f. 2.

BORTRAGLA, v. n. 1. (mindre brukl.) Raglande aflägsna sig. — Vanligare *Ragla bort*. — *Bortraglande*, n. 4.

BORTRAKA, v. a. 1. Medelst rakning borttaga. *B. skägget af, från hakan, håret af hufvudet*. — Äfv. *Raka bort*. — Syn. *Afraka*. — *Bortrakande*, n. 4. o. *Bortrakning*, f. 2.

BORTRASPA, v. a. 1. Genom raspning borttaga, fränskilja. — Äfv. *Raspa bort*. — Syn. *Afraspa*. — *Bortraspande*, n. 4. o. *Bortraspning*, f. 2.

BORTRESA, v. n. 2. Begifva sig bort på resa. — Ledigare säges *Resa bort*. — Syn. *Afresa*, *Bortfara*. — *Bortresande*, n. 4.

BORTRESA, f. 2. 1) Handlingen eller tiden, då man bortreser. *Vid, före, efter b.* — Syn. *Afresa*. — 2) Bortväg. *På, under b-n*.

BORTRESONERA, bårtrresonera, v. a. 1. Genom resonering kullkasta tron på, övertygelsen om något. *B. själens odödlighet*. Brukas vanligtvis i mindre god mening, om falska resonemanger. — Äfv. *Resonera bort*. — *Bortresonerande*, n. 4.

BORTRIDA, v. a. 3. (böjes som *Rida*) Ridande begifva sig bort ifrån ett ställe. — Äfv. *Rida bort*. — *Bortridande*, n. 4. o. *Bortridning*, f. 2.

BORTRIFVA, v. n. 3. (böjes som *Rifva*) Se *Afrifva*, 2. o. 3. — Äfv. *Rifva bort*. — *Bortrifvande*, n. 4. o. *Bortrifning*, f. 2.

BORTRINNA, v. n. 3. (böjes som *Rinna*) Rinna sin väg, flyta bort. — Äfv. *Rinna bort*. — Syn. Se *Bortflyta*. — *Bortrinnande*, n. 4.

BORTROPA, v. a. 1. (föga brukl.) Genom rop kalla någon ifrån ett ställe. *Han blef b-d af sin husbonde från arbetet*. — Äfv. *Ropa bort*. — *Bortropande*, n. 4.

BORTRULLA, v. a. 1. Rulla något ifrån ett ställe. *B. ett fat brännvin*. — Äfv. *Rulla bort*. — Syn. *Afrulla*. — V. n. Rulla från ett ställe. — Äfv. *Rulla bort*. — Syn. *Rulla af*. — *Bortrullande*, n. 4.

BORTRUSA, v. n. 1. (föga brukl.) Rusa från ett ställe. — Vanligare *Rusa bort*.

BORTRUTTNA, v. n. 1. Alldeles förstöras af röta. — Äfv. *Rullna bort*. — Syn. *Förruttna*. — *Bortruttande*, n. 4.

BORTRYCKA, v. a. 2. 1) Medelst ryckning skilja ett föremål ifrån ett annat. — Äfv. *Rycka bort*. — Syn. *Afrifva*, *Afrycka*, *Afslita*, *Bortsväpa*, *Bortrifva*, *Bortslita*. — 2) (fig.) Våldsamt skilja någon ifrån andra. *Han blef b-ckt ifrån sina föräldrar, ifrån sitt hem, sina anhöriga, för att låga ut i fält. Han har blifvit b-ckt af dödens hand*. Oftast brukas endast *Bortryckt*, i samma bem. som *Död*. *Han blef b-ckt i sina bästa år. Han är nu b-ckt ifrån vår krets*. — *Bortryckande*, n. 4. o. *Bortryckning*, f. 2.

BORTRYMMA, v. n. 2. Rymma från ett ställe. — Äfv. *Rymma bort*. — Syn. Se *Rymma*. — *Bortrymmande*, n. 4. o. *Bortrymning*, f. 2.

BORTRÄFSA, v. a. 1. Med räfsa bortföra. *B. hö från ett ställe af ängen*. — Äfv. *Räfsa*